

921

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 lipca 1951 r.

w sprawie organizacji finansowej i systemu finansowego niektórych przedsiębiorstw komunalnych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się organizację finansową i system finansowy przedsiębiorstw państwowych podlegających terenowym radom narodowym, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, rozliczających się z właściwymi budżetami terenowymi i prowadzących działalność gospodarczą wchodzącą w zakres właściwości Ministra Gospodarki Komunalnej, dalej określonych jako przedsiębiorstwa komunalne.

§ 2. 1. Zarządzenie dotyczy w szczególności przedsiębiorstw komunalnych działających według zasad rozrachunku gospodarczego w zakresie:

- 1) komunikacji miejskiej i podmiejskiej,
- 2) wodociągów i kanalizacji,
- 3) oczyszczania miast i osiedli,
- 4) gazowni lokalnych,
- 5) elektrowni lokalnych,
- 6) eksploatacji sieci rozdzielczo-gazowej lub elektrycznej,
- 7) ogrodnictwa,
- 8) łaźni i kąpielisk,
- 9) pralni,
- 10) hoteli,
- 11) rozbiórki budowli,
- 12) przedsiębiorstw pogrzebowych.

2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą przedsiębiorstw miejskich (gminnych) zarządów budynków mieszkalnych, remontowo-budowlanych i budownictwa specjalnego, których organizację finansową i system finansowy regulują odrębne zarządzenia.

§ 3. Przedsiębiorstwa komunalne, działające na zasadach rozrachunku gospodarczego, dzielą się na:

- 1) przedsiębiorstwa jednozakładowe, obejmujące jednorodną, znacznie większą działalność gospodarczą,
- 2) przedsiębiorstwa wielozakładowe o różnorodnej lub jednorodnej działalności gospodarczej.

§ 4. Zakłady wchodzące w skład przedsiębiorstw wielozakładowych prowadzone są według zasad wewnętrznego pełnego lub ograniczonego rozrachunku gospodarczego.

§ 5. 1. Właściwe prezydium rad narodowych za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej dokonają podziału przedsiębiorstw objętych niniejszym zarządzeniem na jednozakładowe i wielozakładowe oraz ustala zakres wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego.

2. W uzasadnionych przypadkach na terenie jednej rady narodowej może istnieć więcej niż jedno przedsiębiorstwo wielozakładowe.

§ 6. 1. Koszty utrzymania zarządów (dyrekcji) przedsiębiorstw wielozakładowych pokrywane są w ramach nakładów, przewidzianych na ten cel w planach finansowych poszczególnych zakładów.

2. Jeżeli zakłady wchodzące w skład przedsiębiorstw wielozakładowych działają według wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego, koszty utrzy-

mania zarządów (dyrekcji) przedsiębiorstw wielozakładowych pokrywane są z narzutów na koszty własne poszczególnych zakładów.

§ 7. Działalność przedsiębiorstw gospodarki komunalnej oparta jest na planach techniczno-eksploatacyjno-finansowych, które sporządzane są:

- 1) w przedsiębiorstwach jednozakładowych — dla całego przedsiębiorstwa,
- 2) w przedsiębiorstwach wielozakładowych — dla każdego zakładu oddzielnie i zbiorczy plan dla całego przedsiębiorstwa.

§ 8. Za wyroby i usługi przedsiębiorstw komunalnych pobiera się ceny i opłaty w wysokości i na zasadach uregulowanych w odrębnych przepisach.

§ 9. Rachunkowość przedsiębiorstw komunalnych prowadzi się według zasad jednolitego planu kont uregulowanych w odrębnych przepisach.

§ 10. Opodatkowanie przedsiębiorstw objętych niniejszym zarządzeniem nastąpi zgodnie z przepisami, przewidzianymi w dekreście z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399).

§ 11. Finansowanie i bankową kontrolę przedsiębiorstw komunalnych w zakresie działalności eksploatacyjnej i inwestycyjnej wykonuje Bank Komunalny.

§ 12. W przedsiębiorstwach komunalnych podlegają w zasadzie normowaniu następujące środki obrotowe:

- 1) materiały podstawowe,
- 2) materiały pomocnicze,
- 3) paliwo,
- 4) części zapasowe maszyn i urządzeń,
- 5) przedmioty nietrawne,
- 6) towary,
- 7) wyroby gotowe,
- 8) produkcja w toku,
- 9) wyroby półgotowe,
- 10) odpadki,
- 11) rozliczenia międzyokresowe czynne.

§ 13. W zakładach wodociagowych i kanalizacyjnych, oczyszczania miast, gazowniach i elektrowniach lokalnych i w innych przedsiębiorstwach, które swą należność za dostawy lub usługi inkasują periodycznie, podlegają normowaniu oprócz środków obrotowych wymienionych w § 12 również należności od abonentów.

§ 14. Uzupełnienie własnych środków obrotowych do wysokości normatywów następuje w roku 1951 w drodze kredytu bankowego, a nadwyżka własnych środków obrotowych podlega odprowadzeniu do budżetu terenowego w trybie ustalonym w odrębnych przepisach.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwa komunalne obowiązane są dokonywać odpisów amortyzacyjnych środków trwałych i uzyskany tą drogą fundusz amortyzacyjny odprowadzać w części na rachunek kapitalnych remontów i w części na rachunek inwestycji.

2. Podział funduszu amortyzacyjnego na część przeznaczoną na kapitalne remonty i na część przeznaczoną na inwestycje zostanie dokonany odrębnym zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów.

3. W roku 1951 obowiązuje zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie podziału amortyzacji przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym w 1951 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-86, poz. 1066 i Nr A-105, poz. 1330 oraz z 1951 r. Nr A-45, poz. 590).

§ 16. Fundusz amortyzacyjny w części przeznaczony na finansowanie inwestycji podlega odprowadzeniu w trybie przewidzianym w przepisach o finansowaniu inwestycji, a w części przeznaczonej na remonty kapitałowe podlega odprowadzeniu na odrębny dla każdego przedsiębiorstwa rachunek kapitałowych remontów.

§ 17. Niewykorzystane środki funduszu amortyzacyjnego w części przeznaczonej na remonty kapitałowe pozostałe w dniu 31 grudnia 1950 r. pozostają na następny okres na oddzielnym rachunku w banku finansującym eksploatację i mogą być wykorzystane na ten cel w ramach planu w roku 1951.

§ 18. W zakresie działalności inwestycyjnej inwestorem bezpośrednim jest:

- 1) przedsiębiorstwo jednozakładowe działające na zasadach rozrachunku gospodarczego,
- 2) zakład działający na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego,
- 3) przedsiębiorstwo wielozakładowe, w skład którego wchodzi zakłady działające na zasadach ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 19. 1. Zysk przedsiębiorstw dzielony będzie na część przeznaczoną:

- 1) na wpłatę do budżetu terenowego w wysokości 10% zysku bilansowego,
- 2) na uzupełnienie środków obrotowych do wysokości normatywów,
- 3) na inne cele przewidziane w odrębnych przepisach. Pozostały zysk będzie wpłacony do budżetu terenowego.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się w roku 1951.

§ 20. Co do zagadnień, nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem, mają zastosowanie odpowiednie przepisy:

- 1) uchwały Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1284);
- 2) uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad normowania i finansowania środków obrotowych przedsiębiorstw państwowych (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 131);
- 3) uchwały Nr 246 Rady Ministrów z dnia 31 marca 1951 r. w sprawie rozliczeń z budżetami terenowymi z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym (Monitor Polski Nr A-31, poz. 388);
- 4) uchwały Nr 308 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie rozliczeń terenowych przedsiębiorstw państwowych z tytułu środków obrotowych z budżetami terenowymi (Monitor Polski Nr A-39, poz. 469);

- 5) uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad finansowania kapitałowych remontów przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 129);
- 6) zarządzenia Nr 179 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów (instrukcja Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 30/1950);
- 7) uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 grudnia 1950 r. w sprawie zasad sfinansowania inwestycji w roku 1951 (Monitor Polski Nr A-133, poz. 1701);
- 8) instrukcji Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r. w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych planem inwestycyjnym na rok 1951;
- 9) zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 1951 r. zmieniającego i uzupełniającego niektóre przepisy instrukcji w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych planem inwestycyjnym na 1951 r.;
- 10) uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 175);
- 11) uchwały Nr 80 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku od operacji nietowarowych jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-12, poz. 177);
- 12) ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110);
- 13) uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 maja 1947 r. w sprawie rozliczeń za dostawy i usługi między przedsiębiorstwami państwowymi lub pod zarządem państwowym oraz pomiędzy tymi przedsiębiorstwami a jednostkami budżetu państwowego i Związkiem Gospodarczym Spółdzielni R. P. „Społem“ z późniejszymi uzupełnieniami;
- 14) uchwały Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw i zakładów uspołecznionych (Monitor Polski Nr A-26, poz. 280);
- 15) zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 7 marca 1951 r. w sprawie ustanowienia stanowisk głównych i starszych księgowych w przedsiębiorstwach komunalnych działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-27, poz. 339);
- 16) zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1950 r. w sprawie uproszczonego jednolitego planu kont dla niektórych przedsiębiorstw, podległych terenowym organom jednolitej władzy państwowej oraz dla przedsiębiorstw przemysłu miejscowego podległych Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości (Monitor Polski Nr A-133, poz. 1704).

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*